

Ved disse Foranstaltninger vil *Overgangen til Forholdet efter Mobilisering*, hvor saavel Generalstaben som Artillerigeneralen, Ingeniørgeneralen m. fl. og Cheferne for de faglige Korps alligevel skal indgaa i Armékommandoen, lettes, hvad der har stor Betydning, hvis Operationerne skal paabegyndes straks. Man undgaar herved en Improvisation, der kun kan virke hemmende paa Arbejdet.

For ret at vurdere Betydningen af denne Ordning maa man holde sig de særlige, overordentlig vanskelige Forhold for Øje, der gør sig gældende ved en Hærs Overgang til Krigsfod, hvor den straks maa ventes at ville blive stillet overfor Krav om Ydelser, der, hvad Art som Omfang angaar, vil være saa usædvanlige og overordentlige, at de næppe taaler Sammenligning med Forholdene paa andre Omraader indenfor Samfundet. Hvad det under saadanne Omstændigheder betyder, at Fredsordningen for den øverste Hærledelse rummer de bedst mulige Betingelser for Overgangen til Mobiliseringsordningen, behøver næppe nærmere Paavisning.

Ved den foreslaaede Ordning vil Krigsministeriet dog bevare sin Stilling som den afgørende Myndighed i alle Sager.

Kadrerne.

Med Hensyn til *Kadrerne* er Krigsordningens Krav lagt til Grund. Forøgelsen af *Linieofficererne* er ud fra dette Synspunkt en Nødvendighed paa Grund af Kravet om Liniechefer og næstkommanderende Linieofficerer, dels ved de til Linieafdelinger omdannede Reserveafdelinger, dels til en føringsmæssig Afstivning af forhaandenværende Reserveunderafdelinger. Kadrerne repræsenterer det Mindstemaal, som anses for nødvendigt af Hensyn til en forsvarlig Fredsuddannelse og Kommandoføringen i Krig.

For *Officiantgruppen* maatte Reduktionen medføre en Nedskæring af Gruppens Personel. For at gøre denne saa ringe som muligt har man givet Afkald paa dels en ønskelig Ansættelse af et mindre Antal Intendanten, dels — til Skade for Krigsopstillingen — maattet undvære en Del Oversergenter og Sergenter af Reserven, hvis Fastholdelse, med det nu opstillede Personel af Officiantgruppen, vilde have medført en Merudgift, som det stærkt nedskrevne Budget ikke uden væsentlig Skade paa andre Omraader kan bære.

Den Nedgang i Officiantgruppen, der herefter finder Sted, er herved begrænset saa stærkt, at der, af Hensyn til den mobiliserede Hærs forsvarlige Kadreopstilling ikke kan gaas videre.

Da der i Øjeblikket findes en Del ubesatte Pladser i Officiantgruppen, vil den reelle Afgang af nu tjenstgørende Befalingsmænd af Officiantgruppen yderligere forringes.

Det foreliggende Hærlovsudkast er ikke et Udtryk for, hvad der militært set er ønskeligt.

Manglerne ved den nye Ordning, set i Forhold til Ordningen af 1922, er den *talmæssige Formindskelse af Hæren*, som Nyordningen medfører:

Nyordningens 8 Fodfolksregimenter mod 1922-Ordningens 12 Regimenter (Livgarden iberegnet).

Fordelene ligger først og fremmest i, at den nye Hær er teknisk bedre opbygget end den nuværende: man har lært 1922-Ordningens organisatoriske Fejl at kende og har kunnet rette dem, og man har kunnet tage Hensyn til de sidste 10 Aars Udvikling paa det tekniske Omraade, ikke mindst hvad Flyvervaabnet, Luftforsvaret og Motoriseringen angaar.